

SOC UNA FADA PADRINA

Estimats joves que heu participat al Premi de Poesia que porta el meu nom, Olga Xirinacs. Us saludo i us dono moltíssimes gràcies per haver escrit les vostres obres i espero que us hagi agradat fer-ho.

*

EN AQUESTA SALUTACIÓ US ESCRIC
COM UNA FADA PADRINA.

En primer lloc, ja deveu saber què és una fada: el diccionari diu que és un ÉSSER MÍTIC AMB PODERS MÀGICS. I, ¿què vol dir mític? Vol dir que ve d'un mite, que ve a ser un conte, una faula, una història que potser és una mica veritat i una mica mentida.

Per tant, aquests poders màgics que hem llegit tantes vegades als contes i hem vist en cinema, allà són veritat, però a casa nostra no. Quina llàstima... A casa nostra i al nostre país no hi ha fets màgics que arreglin les coses.

*

He dit una FADA PADRINA, i aquí també trobem que sí i que no. El diccionari explica que s'ha de dir FADA PROTECTORA. Però els escriptors s'estimen més dir FADA PADRINA. ¿Per què? Perquè els padrins solen ser bona gent que porta regals, i els regals ja són una mica màgics, ¿no us sembla? Si teniu padrins, ho podeu saber. Com a mínim, ells porten la mona per Pasqua.

I encara hi ha una altra cosa: les FADES PADRINES, no sempre, però moltes vegades, els dibuixants de contes les pinten una mica més grasses, només una mica, ¿eh?, que les fades jovenetes, tan fines com la fada Campaneta, per exemple. ¿Sabeu on surt la fada Campaneta? Al conte de Peter Pan, el nen que no volia créixer.

Com una bona padrina, desitjo que us feu grans i preciosos, no pas com Peter Pan, que es volia quedar petit. Creixereu, estudiareu, i cada mestre serà per vosaltres un bon guia que us ensenyarà el camí.

Però em preguntareu, amb raó, ¿que no ens portes un regal, si dius que ets la Fada Padrina?

Heu de saber que tinc un petit tresor. Un tresor amagat dins del meu cervell, sota la corona de flors que porto al cap.

El meu petit tresor és haver après a escriure. Sí, anar a escola i aprendre a escriure i llegir. ¿I després?

Després, anar un dia a la platja i amb unes ulleres submarines mirar els peixos. I escriure un petit poema sobre els peixos. ¿Quins peixos? Ah, resulta que per saber escriure poesia s'han de saber les classes de peixos. Tot això apuntadet a una llibreta. O al mòbil.

I un dia anireu al bosc i collireu una flor. ¿Quina flor? Ah, també resulta que s'ha de saber el nom de la flor. I el del arbre, i el del bolet, i el de l'esquirol... Ai, quina feinada...

Totes aquestes coses són les que fan els escriptors en general, i els poetes, que també són escriptors, és clar.: OBSERVAR, APUNTAR I SABER EL NOM DE CADA COSA. És important. Així es va fent el tresor amagat dins del cervell, com aquells tresors fantàstics que hi havia a la cova d'Alí Babà.

Així, un dia voldreu donar un poema a la noia que estimeu. O al noi. O participar en un concurs. I anireu a la vostra cova dels tresors i trobareu un poema com una perla. O com un diamant. O un robí. ¿Sabeu què és un robí? ¿I una maragda? Ui, com brillen... Hi va haver un poeta que es deia Federico García Lorca que també s'estimava el verd, i escrivia: "Verde, que te quiero verde..."

Aquest és el regal que us puc fer com a Fada Padrina: ensenyar a escriure poemes. I que aquests poemes guanyin premis. I si no guanyen aquest curs, el guanyaran el curs que ve. La maragda brilla amb color verd, que és color de l'esperança.

Us dic adéu amb el color verd, que és el meu preferit. Recordeu, la poesia és un PODER MÀGIC, com deia al començament. I espero que tots vosaltres el trobeu.

FELICITATS A TOTHOM.

Olga Xirinacs 2 - 11 - 2020